

[Glønborg]

Derfor stillede vi en række kritiske spørgsmål. Men vi må jo sige, at vi fik dem alle positivt besvaret, og som følge deraf gik vi med til at træffe den beslutning, som vi traf. Andet mener jeg ikke vi kan gøre i dette Ting.

Så har der været rettet kraftig kritik fra mange sider mod DSB for evnen til at få togene til at køre til tiden. Den kritik vil jeg ikke deltage i. Jeg rejser egentlig meget med tog, og jeg må åbenbart have været fantastisk heldig, for jeg har altså ikke følt, at det har været slemt. Der har været enkelte gange, men de allerfleste af de tog, jeg har kørt med, er både kørt og ankommet til tiden og har kørt upåklageligt, og jeg har normalt befundet mig vel i dem, og tilsvarende udtalelser har jeg fået fra mange sider. Så jeg vil ikke deltage i den skarpe kritik af dette.

Men jeg kunne godt alligevel løfte brynene om et par ting. Det er mit indtryk, at man med hele IC3-projektet har været fantastisk optaget af designet. Det skulle være rigtig designet, det her, og »design« har næsten været nøgleordet i DSB's kampagne igennem lang tid. Og man kan se det: farver og linjer og det hele. Det er design.

Design er godt, blot det ikke går ud over den tekniske kvalitet. Og så vil jeg sige, at den fejl, tror jeg, som DSB har begået, er, at man har ladet designdillen følge med, da man skulle lave informationerne om, hvordan folk skulle forholde sig til disse pragtfulde nye tog. Meddelelserne, tryksagerne, har i højere grad været overladt til dem, der kunne lave det rigtige layout. For design og layout osv. skulle være smart.

Jeg tror, det ville være en fordel, om DSB udskiftede et par af layoutfolkene og designerne med et par praktiske pædagoger, for det er lidt pædagogik, vi somme tider mangler, i informationen til brugerne. Så tror jeg faktisk også tilfredsheden ville blive større.

Helt galt har det været med pladsreservationssystemet. Man har uden tvivl fået et smart system, men man har altså ikke fået folkene, der skulle bruge det, til at forklare grundigt nok til folk, hvor det var nødvendigt, og hvordan det foregik, og man har ikke haft dispositionerne i orden hele vejen igennem. Der har manglet folk med de fornødne kvalifikationer og de fornødne uddannelser til at administrere og praktisere dette system.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Af hensyn til korrekt referering skal jeg bare redressere, at der til sidst i min forrige korte bemærkning var en talefejl, idet jeg kom til at sige »Ask« og »Urd«, hvor jeg skulle have sagt Storebæltsforbindelsen. Jeg går ud fra, at deltagerne i debatten var helt klar over, at det var en fortalelse. Men som sagt af hensyn til referatet i Folketingstidende har jeg gerne villet sige dette her.

J. K. Hansen (S):

Grunden til, at jeg bestiger talerstolen nu, er, at nu har vi hørt Kristeligt Folkepartis forklaring, eller man kunne måske sige hælden vand ud af ørerne, vedrørende sagen om »Ask« og »Urd«, da den i sin tid var fremme.

Hr. Glønborg siger, at tanken om salget af »Peder Paars« og »Niels Klim« opstod hos DSB. Det er en sandhed med modifikationer. Både hr. Glønborg og Kristeligt Folkeparti ved godt, at ophavsmændene til denne famøse skibshandel ikke var DSB, men finansministeren og trafikministeren. Det er altså de samme to herrer, jeg tidligere har omtalt som de største skurke – jeg ved ikke engang, om det ord kan passere her; hvis ikke det er tilfældet, skal jeg nok lade være med at sige det næste gang. Men der er en anden – nå, det skal jeg ikke sige, formanden rynker brynene – en mindre i denne sag, og det er jo Kristeligt Folkeparti, for hvis Kristeligt Folkeparti havde levet op til det, man faktisk sagde under behandlingen og inden vedtagelsen af lovforslaget, var denne lov aldrig nogen sinde blevet vedtaget, og salget af »Peder Paars« og »Niels Klim« var aldrig nogen sinde blevet til noget. Det kunne altså have været undgået, hvis Kristeligt Folkeparti havde levet op til det, man sagde dengang.

Med formandens tilladelse skal jeg citere fra Folketingets forhandlinger den 1. juni 1990, spalte 11125, hvor ordføreren for Kristeligt Folkeparti, hr. Kofod-Svendsen, sagde under tredjebehandlingen af loven:

»I den forbindelse redegjorde jeg sidste gang for de krav, vi havde stillet bl.a. vedrørende overfartstiden, antallet af personer, der kunne være med, at de nye færger skulle have god komfort, at de skulle være handicapvenlige osv. På disse punkter er vi blevet imødekommet.«